

INOVAČNÍ INFRASTRUKTURA V MORAVSKÝCH REGIONECH

INNOVATION INFRASTRUCTURE IN MORAVIAN REGIONS

ING. VIKTORIE KLÍMOVÁ, PH.D.

Katedra regionální ekonomie a správy | *Dep. of Reg. Economics and Administration*
Ekonomicko-správní fakulta | *Faculty of Economics and Administration*
Masarykova univerzita | *Masaryk University*
✉ *Lipová 41a, 602 00 Brno, Czech Republic*
E-mail: klimova@econ.muni.cz

Anotace

Inovační infrastruktura přispívá k tvorbě a šíření nových znalostí, napomáhá spolupráci výzkumné a komerční sféry a transferu technologií a podporuje inovační podnikání. Za inovační infrastrukturu jsou v tomto článku považovány podnikatelské inkubátory, vědeckotechnické parky a výzkumná centra. Cílem článku je zhodnotit dostupnost inovační infrastruktury ve sledovaných regionech a tyto regiony mezi sebou navzájem porovnat. Článek obsahuje přehled existující infrastruktury a srovnává výši veřejných investic do této oblasti. Mezi sledované regiony patří Jihomoravský, Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj. Nejlépe vybavený je v tomto ohledu Jihomoravský kraj, avšak investice jsou koncentrovány pouze do Brna. Moravskoslezský kraj je infrastrukturou vybavený v menší míře, ale dominance hlavního města není tak silná. Za těmito kraji výrazně zaostávají Zlínský a především Olomoucký kraj.

Klíčová slova

inovační infrastruktura, podnikatelský inkubátor, vědeckotechnický park, výzkumné centrum

Annotation

Innovation infrastructure contributes to creation and diffusion of new knowledge, help to cooperation of science and business sphere and technology transfer and support innovation enterprise. In this article the innovation infrastructure means business incubators, science and technology parks and research centres. The aim of the article is to assess availability of innovation infrastructure in the selected regions and to compare them. The paper contains survey of existing innovation infrastructure and it compares the amount of public investments into it. The selected regions are the South Moravian, the Moravian-Silesian, the Olomouc and the Zlin Region. In this respect the best equipped is the South-Moravian Region, but the investments are concentrated only in Brno. The Moravian-Silesian Region is equipped with it in slightly lower extent, but the capital dominance is not so strong. The Zlin and especially the Olomouc region fall behind the previous two regions.

Key words

innovation infrastructure, business incubator, science and technology park, research centre

JEL classification: O38, R12

1. Úvod

Konkurenceschopnost vyspělých regionů i zemí je v současné době výrazně ovlivněna vznikem a šířením inovací. Inovace jsou považovány za hlavní zdroj socioekonomického rozvoje. Proto současná hospodářská, průmyslová i regionální politika klade důraz právě na podporu inovací. Na podporu inovací v regionech zaměřují svoji pozornost představitelé institucionálních teorií regionálního rozvoje (např. Cooke, 2006; Nelson, 2005). Ti doporučují např. zaměřit pozornost na

vzdělávání, tvorbu znalostí, spolupráci jednotlivých aktérů inovačních procesů nebo budování inovační infrastruktury. Tato doporučení jsou rozpracována v konceptech národních a regionálních inovačních systémů (např. B. A. Lundvall, 2010; C. Edquist, 1999). Inovační systém lze definovat jako skupinu aktérů ve veřejném a soukromém sektoru, jejichž aktivity a vzájemné interakce ovlivňují rozvoj a šíření inovací na daném území (státu nebo regionu). Mezi hlavní aktéry se řadí inovační firmy, vláda, znalostní instituce, prostředníci a poskytovatelé kapitálu. Institucionalisté kladou důraz zejména na nelineární, interaktivní model inovací (model DUI – Doing, Using and Interacting mode), který vychází z myšlenky, že inovace jsou výsledkem interaktivního procesu mezi aktéry inovačního systému a že jednotlivé fáze inovačního procesu nemusí probíhat v uvedeném pořadí a některé fáze mohou probíhat i současně (např. Jensen a kol 2007, Skokan, 2004). Při návrhu inovační politiky je nutné vzít do úvahy, že každý region je jedinečný a jednotlivé regiony se mezi sebou odlišují – mají rozdílné přírodní podmínky, historický vývoj, strukturu ekonomiky, demografické charakteristiky apod. Proto také v oblasti inovační politiky nelze přistoupit na koncept one-size-fits-all (např. Tödtling a Trippel, 2005), ale chceme-li účinnou a efektivní inovační politiku, je nutné, aby byla přizpůsobena specifickým rysům jednotlivých regionů.

Tento článek se zaměřuje na problematiku inovační infrastruktury, která přispívá k realizaci opatření doporučených výše uvedenými autory. Inovační infrastruktura je také jednou ze základních prioritních, na kterou se zaměřují téměř všechny regionální inovační strategie v ČR (Žitek, 2008). Podle toho, o jakou infrastrukturu se jedná, může tato infrastruktura sloužit pro podporu inovačního podnikání, zprostředkování spolupráce mezi výzkumem a inovačními podniky nebo tvorbě nových znalostí (např. vědeckých poznatků). Spolupráce mezi vědeckou a komerční sférou je základem transferu technologií a právě tomu má inovační infrastruktura také napomáhat (Winklerová, 2011). Inovační infrastrukturou je v tomto článku myšlena infrastruktura pro výzkumné účely (výzkumná centra) a infrastruktura na podporu inovačního podnikání (podnikatelské inkubátory a vědeckotechnické parky). Do této kategorie můžeme zařadit i tzv. kompetenční centra, kterých však v České republice zatím příliš mnoho není.

Podnikatelský inkubátor je zařízení určené začínajícím firmám, které jim má pomoci v počáteční fázi podnikání. Jsou to prostory, kde jsou vytvořeny výhodné podmínky pro začínající podnikatele. Těmi jsou například zvýhodněný nájem, sdílení infrastruktury a vybavení, zvýhodněné provozní služby a především pak služby zaměřené na rozvoj podnikatelských dovedností, tj. poskytování poradenství a šíření podnikatelského know-how (Klímová, 2008). Podnikatelské inkubátory lze klasifikovat na klasické (zaměřují se na podporu běžných, ne nutně inovačních firem), technologické (zaměřují se na inovační firmy), univerzitní/vědecké (jsou těsně spjaty s univerzitou, obvykle jsou přímo ní založeny, specializované (zaměřují se na firmy z určitého odvětví) a kombinované (mají rysy více zde uvedených kategorií). **Vědeckotechnický park** bývá rozsáhlejším komplexem budov (často v blízkosti univerzit), ale na rozdíl od podnikatelského inkubátoru nabízí prostory již rozvinutějším inovačně orientovaným firmám, a to po neomezenou dobu. Finanční podmínky zde nejsou tak výhodné, avšak podpora firem spočívá zejména v poradenství a zprostředkování spolupráce (typicky s univerzitou). Inkubátor je nezřídka součástí VTP a také firmy opouštějící po úspěšné inkubaci inkubátor si často hledají nové prostory právě ve VTP. Prostory pro PI a VTP nemusí být zcela striktně odlišeny. Podle toho, jaká firma se v těchto prostorách právě nachází, se hovoří o „režimu PI“ nebo „režimu VTP“. **Výzkumné centrum** je subjekt aktivní ve výzkumné činnosti, který vytváří partnerské vazby s firmami a dalšími partnery z aplikační sféry, dosahuje úspěchů v produkci aplikovatelných výsledků a podílí se na vzdělávání a výchově lidských zdrojů pro VaV (MŠMT, 2009). **Kompetenční centrum** lze považovat za určitý typ výzkumného centra, jedná se o centra se silnou orientací na aplikaci výzkumných výsledků v praxi, bývají mezioborová a zaměřují se na řešení konkrétních úkolů dle zadání firemní sféry (Jihomoravské inovační centrum, 2009).

Zejména mezi jednotlivými podnikatelskými inkubátory (PI) a vědeckotechnickými parky (VTP) se v ČR vyskytují velké rozdíly v jejich kvalitě. Tato kvalita může být ovlivněna nejen managementem příslušného PI nebo VTP, ale může jí ovlivňovat např. i (ne)dostatek kvalitních podnikatelských záměrů v daném regionu. Hodnocením kvality inkubátorů, vědeckotechnických parků a výzkumných center se zabývá řada publikací. V tomto ohledu je možné jmenovat např. Feller a kol. (2002), Bergek

a Norrman (2008), Grimaldi a Grandi (2005), Philips (2002) nebo Ratinho a Henriques (2010). V tomto článku je od kvality inovační infrastruktury abstrahováno a není předmětem výzkumu, avšak rozdíl v kvalitě je předpokládán.

Cílem článku je zhodnotit dostupnost inovační infrastruktury v moravských regionech a tyto regiony mezi sebou navzájem porovnat. Článek obsahuje přehled existující infrastruktury a srovnává výši podpory, kterou jednotlivé regiony na tyto aktivity získaly. Moravskými regiony jsou myšleny kraje, jejichž celé území je součástí Moravy. Jedná se tedy o Jihomoravský, Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj. Není zde zařazen Kraj Vysočina, který se částečně nachází na území Čech. Pokud by ale do analýzy zařazen byl, jeho vybavení inovační infrastrukturou by bylo nejnižší ze všech sledovaných krajů. Jednotlivé kraje se mezi sebou odlišují v mnoha ohledech, a to má samozřejmě dopad na inovační infrastrukturu. Jihomoravský a Moravskoslezský kraj mají srovnatelný počet obyvatel a ve svém čele velké město. Naproti tomu Olomoucký a Zlínský kraj mají zhruba poloviční počet obyvatel a jejich hlavní město není tak velké. Odlišná je také ekonomická struktura všech krajů.

2. Inovační infrastruktura

Inovační infrastruktura je v ČR ve větší míře budována po roce 2004, kdy ČR vstoupila do EU a mohli tak využívat programy spolufinancované ze strukturálních fondů. V této době byly zakládány především podnikatelské inkubátory a vědeckotechnické parky, na které poskytovat podporu Operační program Průmysl a podnikání. Po roce 2007 (tj. po začátku nového programovacího období) se ve větší míře začala budovat i výzkumná infrastruktura (především na vysokých školách a ve veřejných výzkumných institucích), neboť byl přijat zcela nový Operační program Výzkum a vývoj pro inovace.

Jihomoravský kraj

V JMK je nejvýznamnějším provozovatelem podnikatelských inkubátorů a vědeckotechnických parků Jihomoravské inovační centrum (JIC), jehož zřizovatelem je Jihomoravský kraj, Statutární město Brno a 4 brněnské univerzity. Úkolem této organizace je podporovat inovační podnikání prostřednictvím široké škály nástrojů. JIC provozuje tzv. Innovation park, který zahrnuje technologický inkubátor a VTP (INTECH) a biotechnologický inkubátor INBIT. Obě budovy jsou ve vlastnictví kraje. V roce 2014 je plánované otevření třetího areálu INMEC, které bude podporovat inovační firmy z oblasti nano a mikrotechnologií, nových materiálů a komunikačních a řídicích technologií. Další čtyři inkubátory jsou umístěny ve Vědecko-technickém parku Brno-jih, který je provozován Výzkumným ústavem stavebních hmot, a.s. V plánu je otevření podnikatelského inkubátoru a VTP Technology Innovation Transfer Chamber, jehož provozovatelem bude firma VTP Brno, a.s., která byla založena Krajskou hospodářskou komorou. Infrastruktura v JMK je budována v blízkosti dvou největších univerzit – zařízení pro firmy z oblasti věd o živé přírodě jsou situována poblíž kampusu Masarykovy univerzity a zařízení pro firmy z oblasti techniky se nachází obvykle v blízkosti areálu Vysokého učení technického. Zde se také nachází od 90. let budovaný Český technologický park (částečně ve vlastnictví města Brna), kde sídlí řada světově významných firem. Několik dalších podnikatelských inkubátorů a VTP je ve fázi přípravy a jejich otevření se dá očekávat v nejbližších letech: CERIT Science Park (MU), VTP prof. Lista (VUT), inkubátor a VTP pro kreativní průmysl a Podnikatelský inkubátor Novira (soukromý inkubátor pro oblast webových a mobilních služeb na internetu). Většina nově připravovaných PI a VTP byla navržena v rámci Regionální inovační strategie 3.

Výzkumná centra jsou v JMK dlouhodobě zastoupena především díky existenci čtyř univerzit (MU, VUT, Mendelova univerzita a VFU) a deset veřejných výzkumných institucí. Současná doba je charakteristická budováním výzkumných center podpořených z OP Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI). Mezi nejvýznamnější budovaná centra patří Mezinárodní centrum klinického výzkumu (ICRC), Středoevropský polytechnický institut CEITEC, NETME Centre (nové technologie pro strojírenství), CETOCOEN (výzkum toxických látek v prostředí), Dopravní VaV centrum nebo AdMaS (Pokročilé stavební materiály, konstrukce a technologie). Blízko Brna bude otevřeno

Kompetenční centrum Kuřim, první české kompetenční centrum pro obráběcí stroje, strojírenské technologie a související obory (podpořeno z programu Prosperita).

Moravskoslezský kraj

MSK má v budování inovační infrastruktury také dlouhou tradici a na rozdíl od JMK zde není tak silná koncentrace pouze do krajského hlavního města. Významným partnerem participujícím na několika zařízeních je Vysoká škola báňská. Nejstarší inkubátor a VTP je provozován společností BIC Ostrava (nyní vlastněno soukromými osobami). Významným je také Vědeckotechnologický park Ostrava, na němž participuje Město Ostrava a několik vysokých škol. Vlastní univerzitní inkubátor má Vysoká škola báňská a inkubátor je také součástí soukromé Vysoké školy podnikání. Mezi významné projekty budované v současné době patří 4MEDi a Technologické centrum Ostrava. První z nich se bude nacházet v blízkosti Fakultní nemocnice Ostrava bude se zaměřovat na firmy z oblasti biotechnologií, nanotechnologií a moderní medicíny. Druhý projekt se buduje v Ostravě – Vítkovicích a bude se zaměřovat na firmy z oblasti elektroniky, mechatroniky a využívání alternativních zdrojů energie. Dále je plánována výstavba podnikatelského inkubátoru TEMPO v Ostravě – Zábřehu (soukromý investor). Mimo Ostravu se nachází podnikatelský inkubátor v Třinci (STEEL IT) a ve Fulneku (RVP Invest), jejich význam je ale menší. Přípravuje se výstavba podnikatelského inkubátoru ve Vítkově, jehož investorem bude soukromá firma personálně propojená s inkubátorem ve Fulneku. V minulosti fungoval inkubátor rovněž v Karviné. Akční plán Regionální inovační strategie neobsahuje žádné opatření na budování další nové inovační infrastruktury.

Výzkumná centra jsou v MSK zastoupena zejména díky Vysoké škole báňské a Ostravské univerzitě. V kraji také sídlí jedna veřejná výzkumná instituce. Mezi nejvýznamnější výzkumnou infrastrukturu podpořenou z OP VaVpI patří Centrum excelence IT4Innovations, Regionální materiálově technologické výzkumné centrum, ENET - Energetické jednotky pro využití netradičních zdrojů energie (vše VŠB-TUO)

Olomoucký kraj

V OLK se nachází pouze jediný inkubátor a VTP, a to Vědeckotechnický park Univerzity Palackého v Olomouci. Tento areál je postupně budován již od roku 2000, přičemž původně zde bylo pouze centrum pro transfer technologií. VTP v minulosti získal podporu z programu Phare a nyní je plánováno jeho rozšíření za pomoci prostředků z programu Prosperita. V Olomouckém kraji byl také plánovaný podnikatelský inkubátor v Přerově, avšak od záměru bylo ustoupeno. S budováním další infrastruktury Regionální inovační strategie OLK nepočítá.

Výzkumná centra jsou součástí Univerzity Palackého v Olomouci, která je v kraji jediným příjemcem podpory na budování výzkumných center z OP VaVpI. V kraji se tak realizují projekty BIOMEDREG (biomedicína pro regionální rozvoj a lidské zdroje), Centrum regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum a Regionální centrum pokročilých technologií a materiálů. Univerzita díky programu Prosperita buduje také projekt BALUO, kinantropologické centrum zaměřené na přenos výsledků výzkumu o pohybu člověka. Nesídlí zde žádná veřejná výzkumná instituce.

Zlínský kraj

Ve Zlíně působí Technologické inovační centrum (TIC), jehož vlastníky jsou Univerzita Tomáše Bati a Zlínský kraj. TIC provozuje od roku 2005 v budově nazývané „Podnikatelské inovační centrum“ podnikatelský inkubátor a vědeckotechnický park. Budova v centru Zlína je specifická tím, že v ní působí i další instituce zaměřující se na podporu podnikání (např. CzechInvest). Od roku 2012 provozuje TIC i podnikatelský inkubátor a vědeckotechnický park ve Strategické průmyslové zóně v Holešově (Technopark Progress). Ve Zlíně se dále nachází Vědeckotechnický park při UTB. Další podnikatelské inkubátory se v kraji nachází v Kunovicích a ve Valašských Kloboukách. V minulosti fungoval podnikatelský inkubátor i v Kroměříži, Slavičíně a ve Vsetíně. Ve Slavičíně nyní funguje Centrum informačních technologií a aplikované informatiky, které v sobě zahrnuje i VTP. Regionální

inovační strategie Zlínského kraje je již částečně zastaralá, je navržena pouze do roku 2013 a aktuálně nezahrnuje žádné projekty na budování další infrastruktury.

Výzkumnou sféru zastupuje zejména Univerzita Tomáše Bati, ale kraj je rovněž známý výzkumem a vývojem v oblasti leteckého průmyslu (Kunovice). V rámci OP VaVpI bylo v kraji podpořeno Centrum polymerních systémů a Centrum bezpečnostních, informačních a pokročilých technologií (UTB). Kraj je také zapojen do projektu CzechGlobe, avšak ve velmi nízké míře. Nesídlí zde žádná veřejná výzkumná instituce.

3. Financování inovační infrastruktury

Inovační infrastruktura je podporována zejména z operačních programů, na jejichž financování se výrazně podílí Evropský fond pro regionální rozvoj. V současném programovacím jsou to OP Výzkum a vývoj pro inovace a OP Podnikání a inovace. První z nich financuje inovační infrastrukturu v podobě výzkumných center a následující analýza se zaměřuje na jeho první (Evropská centra excellence) a druhou (Regionální VaV centra) prioritní osu. Druhý z nich se zaměřuje na podporu podnikání a podnikatelského prostředí a analyzován je zde pouze jeho podprogram Prosperita, který podporuje budování a provoz podnikatelských inkubátorů a vědeckotechnických parků, v menší míře také podporuje centra pro transfer technologií a sítě business angels. Analyzován je také starší program Prosperita, který byl součástí OP Průmysl a podnikání 2004–2006. Všechny tyto programy jsou implementovány v rámci cíle Konvergence (dříve Cíl1) a nemohou tedy podporovat projekty realizované v Praze. V analýze jsou projekty ke krajům přiřazovány podle místa jejich realizace.

Počet podpořených projektů je patrný z tabulky 1. U projektů OP VaVpI je třeba mít na mysli, že některé z nich se realizují ve více krajích současně, a proto se jejich celkový počet nerovná součtu za jednotlivé kraje. Zhruba na čtvrtině všech projektů realizovaných v ČR se podílí Jihomoravský kraj, u osy 1 OP VaVpI je to dokonce polovina projektů. Následován je krajem Moravskoslezským. Zlínský kraj aktivně budoval inovační infrastrukturu v rámci programu Prosperita v minulém programovacím období. Nejslabší je zapojení Olomouckého kraje, což je ale očekávatelné vzhledem k jeho velikosti a zejména ekonomické a vědeckovýzkumné charakteristice.

Tab. 1: Počet projektů na podporu inovační infrastruktury

	Prosperita 2004-06	Prosperita 2007-13	OP VaVpI osa 1	OP VaVpI osa 2
JMK	7	16	4	11
MSK	5	9	2	5
OLK	2	5	0	3
ZLK	6	7	1	2
Moravské regiony	20	37	4	21
ČR (bez Prahy)	31	69	8	40

Zdroj: vlastní zpracování na základě CzechInvest, 2007, CzechInvest, 2013 a MŠMT, 2013

Tab. 2: Výše podpory na inovační infrastrukturu (Kč)

	Prosperita 2004-06	Prosperita 2007-13	OP VaVpI osa 1	OP VaVpI osa 2
JMK	284 703 000	1 323 315 000	8 130 013 296	4 690 994 853
MSK	219 330 000	1 142 296 000	1 689 233 676	1 732 641 291
OLK	54 819 000	271 373 000	0	2 261 630 718
ZLK	237 590 000	644 161 000	32 396 394	928 516 820
Moravské regiony	796 442 000	3 381 145 000	9 851 643 366	9 613 783 682
ČR (bez Prahy)	1 669 392 000	7 183 748 000	20 244 401 395	20 728 978 028

Zdroj: vlastní zpracování na základě CzechInvest, 2007, CzechInvest, 2013 a MŠMT, 2013

O výši finanční alokace na jednotlivé projekty vypovídá tabulka 2. Finanční alokace na projekty OP VaVpI realizovaných ve více krajích současně byla započítána jednotlivým krajům dle jejich skutečného podílu na realizaci daného projektu. Tyto informace byly poskytnuty Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. U všech sledovaných dotačních schémat získaly moravské regiony asi 48 % celkové přidělené podpory. Nejvýraznější je dominance JMK v případě podpory na Evropská centra excellence, kdy tento kraj získal asi 40 % všech alokovaných prostředků. Zajímavá je také alokace pro Zlínský kraj v Prosperitě 2004-2006, kdy tento kraj získal částku srovnatelnou s JMK a MSK, přičemž ale počet jeho obyvatel je méně než poloviční.

Při hodnocení aktivity krajů je pro lepší srovnatelnost vhodnější přepočítávat získanou podporu na počet obyvatel. O tom referuje tabulka 3. Z ní je opět patrné, že Zlínský kraj je velmi úspěšný v získávání prostředků z obou verzí programu Prosperita. U OP VaVpI je částka získaná Jihomoravským krajem výrazně nad celonárodním průměrem. Jako podprůměrný při získávání dotací se jeví Olomoucký kraj, avšak v případě druhé osy OP VaVpI je jeho pozice silně nadprůměrná.

Tab. 3: Výše podpory na inovační infrastrukturu v přepočtu na 1 obyvatele (Kč)

	Prosperita 2004-06	Prosperita 2007-13	OP VaVpI osa 1	OP VaVpI osa 2
JMK	251,4	1 134,6	6 970,7	4 022,1
MSK	175,6	928,2	1 372,7	1 407,9
OLK	85,7	424,9	0,0	3 541,3
ZLK	402,8	1 093,6	55,0	1 576,3
Moravské regiony	220,5	932,8	2 718,0	2 652,4
ČR (bez Prahy)	183,5	775,5	2 185,3	2 237,6

Zdroj: vlastní zpracování na základě CzechInvest, 2007, CzechInvest, 2013 a MŠMT, 2013

Silné postavení Olomouckého kraje je dáno již zmíněnými projekty Univerzity Palackého. I na realizaci programu Prosperita 2007-2013 se významně podílí tato univerzita, např. její projekt BALUO nebo projekty zaměřené na rozvoj univerzitního podnikatelského inkubátoru a vědeckotechnického parku. Ve Zlínském kraji je nejvýznamnějším projektem v OP VaVpI Centrum polymerních systémů. Program Prosperita zde podporuje inkubátory a vědeckotechnické parky nejenom v samotném Zlíně, ale také např. v Holešově nebo Kunovicích. Z mnoha projektů v Jihomoravském kraji jsou svým rozsahem nejvýznamnější Mezinárodní centrum klinického výzkumu (ICRC) a Středoevropský polytechnický institut CEITEC (oba OP VaVpI, osa 1). V minulém programovacím období Prosperita podporovala zejména inkubátory a vědeckotechnický park spravovaný Jihomoravským inovačním centrem, v současném období jsou to navíc i projekty univerzit Krajské hospodářské komory. V MSK je v případě OP VaVpI nejvýznamnější projekt IT4Innovations a v případě programu Prosperita 2007-2013 projekty 4MEDi a Multifunkční budova Vědecko-technologického parku Ostrava.

4. Závěr

Inovační infrastruktura je důležitou prerekvizitou pro vznik a šíření nových inovací. Umožňuje získávání nových znalostí, transfer technologií a podporu inovačních firem. Ze sledovaných regionů se nejvíce infrastruktury buduje v Jihomoravském kraji. To je dáno především velikostí jeho hlavního města Brna a přítomností největšího počtu univerzit. Nicméně všechny aktivity jsou koncentrovány právě do Brna. Tento kraj jako jediný ze zkoumaných má zřízenou speciální instituci na podporu inovací, která je významným provozovatelem PI a VTP a spolupodílí se i na projektech výzkumných center. Investice do inovační infrastruktury v Moravskoslezském kraji jsou nižší, avšak částečně jsou alokovány i mimo hlavní město. MSK nemá speciální organizaci na podporu inovací, ale tato problematika je součástí úkolů Agentury pro regionální rozvoj. Oba kraje mají společné i to, že regionální inovační strategie mají silnou politickou podporu. Vybavenost Zlínského a zejména

Olomouckého kraje infrastrukturou je nižší, což je dáno i menší velikostí těchto krajů. Ve ZLK je infrastruktura situována i mimo hlavní město a regionální samospráva se podílela na zřízení Technologického inovačního centra, které podporuje inovační podnikání. Naproti tomu, v OLK jsou aktivity koncentrovány pouze do Olomouce a jsou realizovány fakticky jen Univerzitou Palackého. Ve srovnání s JMK a MSK hraje ve zbývajících dvou krajích regionální inovační strategie menší roli. Závěrem lze také říci, že budování PI a VTP má delší historii než budování výzkumných center, což se projevilo i tím, že některé PI a VTP již ukončily svou činnost, a to po uplynutí minimální doby udržitelnosti projektu. Vystává tak otázka přínosu těchto zařízení a nutnosti hodnocení jejich kvality. U výzkumných center je na hodnocení jejich činnosti příliš brzy.

Literatura

- [1] BERGEK, A., NORRMAN, C. Incubator best practice: A Framework. *Technovation*. 2008, vol. 28, no.1–2, pp. 20-28, ISSN 0166-4972.
- [2] COOKE, P., PICCALUGA, A. *Regional development in the knowledge economy*. London and New York: Routledge Taylor & Francis Group, 2006. ISBN 0415578639.
- [3] CZECHINVEST. *Seznam podpořených projektů OPPI* [online]. Praha, 2013. [cit. 13. 2. 2013]. Dostupné z: <<http://www.czechinvest.org/seznam-podporenych-projektu-oppi>>.
- [4] CZECHINVEST. *Závěrečná zpráva. Zhodnocení programu Prosperita*. 2007.
- [5] EDQUIST, C., HOMMEN, L. Systems of innovation: theory and policy for the demand side. *Technology in Society*. 1999, vol. 21, no. 1, p. 63-79. ISSN 0160-791X.
- [6] FELLER, I., AILES, C. P., ROESSNER, J. D. Impacts of research universities on technological innovation in industry: evidence from engineering research centers. *Research Policy*. 2002, vol. 31, iss. 3, pp. 457-474. ISSN 0048-7333.
- [7] GRIMALDI, R. GRANDI, A. Business incubators and new venture creation: an assessment of incubating models. *Technovation*. 2005, vol. 25, iss. 2, 2005, pp. 111-121, ISSN 0166-4972.
- [8] JENSEN, M. B., JOHNSON, B., LORENZ, E., LUNDEVALL, B. A. Forms of knowledge and modes of innovation. *Research Policy*. 2007, vol. 36, no. 5, pp. 680–693.
- [9] JIHOMORAVSKÉ INOVAČNÍ CENTRUM. Kompetenční centrum Kuřim. © 2009. Dostupné z: <<http://www.jic.cz/kompetencni-centrum-kurim>>.
- [10] KLÍMOVÁ, V. *Úloha malých a středních firem v rozvoji regionů a její reflexe ve výstavbě podnikatelských inkubátorů*. Disertační práce. Brno: Masarykova univerzita, 2008.
- [11] LUNDEVALL, B. A. *National systems of innovation: towards a theory of innovation and interactive learning*. London: Anthem Press, 2010. ISBN 9781843318668.
- [12] MŠMT. *Průručka pro žadatele Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace 2007 – 2013 prioritní osy 1 a 2*. Verze 2.2. Praha, 2009.
- [13] MŠMT. *Seznam příjemců OP VaVpI k 15. 1. 2013* [online]. Praha, 2013. [cit. 13. 2. 2013]. Dostupné z: <<http://www.msmt.cz/file/15621>>.
- [14] NELSON, R. *Technology, institutions and economic growth*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 2005, 306 s. ISBN 0674019164.
- [15] PHILLIPS, R. G., Technology business incubators: how effective as technology transfer mechanisms? *Technology in Society*. 2002, vol. 24, iss. 3, pp. 299-316. ISSN 0160-791X.
- [16] RATINHO, T., HENRIQUES, E. The role of science parks and business incubators in converging countries: Evidence from Portugal. *Technovation*. 2010, vol. 30, iss. 4, pp. 278-290. ISSN 0166-4972.
- [17] SKOKAN, K. *Konkurenceschopnost, inovace a klastry v regionálním rozvoji*. Ostrava: Repronis, 2004. 159 s. ISBN 8073290596.
- [18] TÖDTLING, F. TRIPPL, M. One size fits all? Towards a differentiated regional innovation policy approach. *Research Policy*. 2005, vol. 34, no. 8, pp. 1203-1219. ISSN 0048-7333.
- [19] WINKLEROVÁ, L. Transfer technologií v Jihomoravském kraji. In Žitek, V., Klímová, V. (eds.) *XIV. mezinárodní kolokvium o regionálních vědách. Sborník příspěvků*. Brno: Masarykova univerzita, 2011. s. 56-63. ISBN 978-80-210-5513-1.
- [20] ŽÍTEK, V.. Analýza struktury regionálních inovačních strategií. In *XI. mezinárodní kolokvium o regionálních vědách*. Brno: Masarykova univerzita, 2008. s. 53-60. ISBN 978-80-210-4625-2.